

Dingsdag

den 24 Februarij.

H O L L A N D.

AMSTERDAM den 13 Februarij.

LODEWYK NAPOLEON, door de gratie Gods en de constitutie des koninkrijks, Koning van Holland, Constituable van Frankrijk.

Willende doen herleeren de gewoonte, welke van ouds in dit land pleeg plaats te hebben, dat jaarlijks eenen algemeenen dank- en bededag gehouden werd, en, uit hoofde van de omstandigheden, dezelve, voor dit jaar, hoe eerder hoe liever, willende doen voortgang hebben, hebben Wij gedecreteerd en decreteren:

Art. 1. Er zal eenen algemeenen dank- en bededag door het geheele koninkrijk gehouden worden, op woensdag den 21sten dezer 1809de maand Februarij.

2. Onze minister van den eeredienst zal bij eene circulaire deswegens de noodige aanschrijving doen aan de respectieve landdrosten, ten einde zulke ter kennisse van de onderscheiden kerkgenootschappen en derzelver leeraren come.

3. Onze minister van binnenlandsche zaken zal de noodige orders stellen, dat, gedurende die week, de schouwburgen en openbare gemakkelijheden gesloten blijven, en dat op gemelde woensdag mede alle neringen en handelingen ophouden en stil staan, op dat alzoo dien dag in betamelijke orde en stilte, en overeenkomstig het godsdienstig oogmerk, waar mede Wij dezelve instellen, gevierd worde.

4. Onze ministers van den eeredienst en van binnenlandsche zaken zijn belast met de executie van dit decreet, tenzoo veel hem aangaat.

Gegeven, in Ons koninklijk paleis te Utrecht, den 11den Februarij van het jaar 1809, en van Onze regering het vierde.

LODEWYK.

Ten gevolge van dit decreet, is, door Z. Exc. den minister van eeredienst gedaan de navolgende

Uitschrijving van eenen algemeenen DANK- EN BEDEDAG, op woensdag den 21sten februarij 1809, ingevolge decreet van Z. M. den Koning, van den 5den van gemelde maand.

Het pleeg van ouds in dit land de gewoonte te zijn, jaarlijks eenen dag af te zetten, op welke, door de geheele natie, op eene plegtige wijze, aan den Allerhoogsten, zoo wel dankzeggingen voor genoten weldaden en zegeningen, als gebeden, om verlossing of afwending van rampen en oordeelen, en om zijne voortdurende gunst en bescherming, werden opgezonden.

Te niet alleen de wil en begeerte van den Koning, welke grootelijks behagen schiep, om den godsdienstigen geest en gevoelens bij zijn volk te onderhouden, dat deze betamelijke en eerbiedwaardige gewoonte wederom ingevoerd en gevolgd worde; maar Z. M. heeft ook in de omstandigheden, waarin het land zich bevindt, beweegredenen gevonden, om het houden van zoodanigen dank- en bededag, voor dit jaar, niet langer uitstellen, maar denzelven dadelijk voortgang te doen hebben.

Wie toch, die de gesteldheid van het vaderland en van deszelfs inwoners aandachtig nagaat, zal niet erkennen, dat, aan de eene zijde, wij stoffe van dankzegging hebben, voor de gunstige bewaaring en voor vele zegeningen, welke wij nog mogen genieten.

Wij hebben toch niet, zoo als vele andere volken, het tooneel der oorlogs, en de ijsselijkheden, die daar mede gepaard gaan, op onze leden gezien.

Wij zijn verschoond gebleven van aanstekende ziekten en schadelijke runderpest, de oogst van het voorleden jaar heeft de hoop van den landman niet verijdelt.

En welk ingezetene is er, die voor zich zelven en de zijnen geen stoffe van danken heeft?

Doch, aan den anderen kant, zuchten wij onder zware oordeelen en bezoeking.

De rampen van eenen hardnekkigen oorlog, welke nu zoo vele jaren slechts met geringe tusschenpoosingen, het menschedom vrooid en gefolterd heeft, en welke nog niet geëindigd is, heeft ook dit land, door het deel, hetwelk hetzelfde daarin heeft, en door deszelfs gevolgen, zwaar geteisterd, deszelfs bronnen van bestaan en welvaart geheel gestopt of verminderd, 's lands financien uitgeput, en het gros der ingezetenen tot een staat van verlamming, of vele zelfs tot armoede gebragt.

Nog versch ligt ons in het geheugen, zoo de verschrikkelijke verwoesting, welke omtrent twee jaren geleden de stad Leyden, als de watersnood, die in de laatstverloopen winter bijzonder een gedeelte van Zeeland heeft getroffen.

De godsdienstige ramp, welke deser dagen in zoo vele streken van het land is voorgevallen, veroorzaakt door de overstromingen, welke het losbrekend ijs, het afkomend water, en zware stormwinden, voor welke onze dijken en vastigheden, niettegenstaande alle tot derzelver behoud aangewende middelen, zijn bezweken, is eene nieuwe en alléerzwaarste bezoeking.

Wij moeten het lot betreuren van zoo vele ongelukkigen, welke, het zij in de onmogelijkheid zijnde geweest zich te redden, het zij, door achteloosheid en het niet gebruik maken van goeden raad, verzuimd hebbende bij tijds hunne woningen te verlaten, bij die gelegenheid het leven hebben verloren; van zoo vele duizenden, wier huizen vernield zijn, die hun vee en bezittingen zijn kwijt geraakt; met één woord, de verwoestingen, die de overstromingen hebben aangerigt, gaan die, welke sedert jaren herwaarts bij soortgelijke gelegenheden hebben plaats gehad, verre te boven, en de schaden, daar door aan 's lands schatkist, zoo wel als aan een aanzienlijk gedeelte van de ingezetenen, toegebragt, zijn onberekenbaar groot.

Wij hebben dus alle rede, om ons voor den heiligen God te verootmoedigen, en, met erkentenis van onze diepe afhankelijkheid, de vurigste gebeden aan denzelven optezenden, dat Hij genadiglijk verdere rampen en onheilen wil afwenden, en bijzonder ook die, welke, tegenwoordig seizoen, dit land nog blootstelt, en welke de reeds geleden schaden nog zoo aanmerkelyk zonden kunnen vermeerderen.

Om aan de geheele natie de gelegenheid te geven, zich van desen pligt op eene statige wijze te kwijten, heeft de Koning goedgevonden, dat, op woensdag den 21sten dezer 1809de maand februarij, eenen algemeenen dank- en bededag door het geheele koninkrijk zal worden gehouden.

In de godsdienstoefeningen, welke dien dag in alle de kerken der onderscheiden gezindheden zullen plaats hebben, zal het de pligt zijn van alle derzelver leeraren, om aan hunne gemeenten intebereyten, die gevoelens van boetvaardigheid, welke moeten ontstaan uit het besef van schuld, en de overtuiging, dat wij de zegeningen en weldaden, welke dit land, onder Gods albesturende Voorzienigheid, zoo langén tijd en zoo zichtbaar heeft mogen genieten, verbeurt hebben; en om, onder dankbare erkentenis voor de verschooningen, welke wij, te midden der oordeelen, waarmede zijne hand ons bezoekt, nog hebben mogen ondervinden, en voor al het goede, dat bij ons nog is overgebleven, de belangen van het land en alle deszelfs ingezetenen, aan zijne magtige hoede en bescherming aantebevelen, op dat het Hem genadiglijk behage, verdere onheilen en rampen afteveeren, en met Zijne vorige zegeningen tot ons terugtekeeren, dat Hij daartoe spoedig eenen algemeenen en duurzamen vrede schenke, welke een einde make aan de ellende, waarin zoo vele natiën gedompeld zijn; en welke, in het bijzonder voor ons van belang, de bronnen van derzelver bestaan en bloei wederom opene en gelukkig doe voortvloeijen: op dat onze koophandel, zeevaart, visscherijen, landbouw, en alle eerlijke handelingen en handelingen een nieuw leven erlangen, en alle standen van ingezetenen, in welke betrekking zij ook ten nutte van den lande werkzaam zijn, zegen en voorspoed mogen ondervinden.

Om voorts, ter bereiking dier heilzame oogmerken, hunne gemeenten aantemaken, om de toenemende geest van ongodsdienstigheid, listigheid, en verval in beginselen en zeden, te doen plaats maken voor ware godvrucht, pligtbetrachting, en beoefening van alle die deugden, welke onder Gods zegen tot voordeel hebben medegewerkt ter bevordering van dien hoogen trap van bloei en welvaart, waartoe dit land gekomen was.

Om wederom deszelfs aantebereyten, om niet te verslappen in die mededeelzaamheid, in die genadigheid tot het toebereyden van hulp en ondersteuning, welke, van eenen opkomende rampen en ongelukken zulke verwachten, tot hier toe, deze natie hebben gekend, en welke de voorspoed der overstromingen da thans zoo zeer noodzakelyk zal maken.

Om hun voor oog te stellen, deszelfs verpligting, om, wel verre van door neerslagtigheid de handen slap te laten hangen, instellig, eendragtig te concurreren, ten einde de pogingen der rampen worden, om de rampen te herstellen, de schaden te herstellen, en het bij de hand nemen der middelen, welke onder Gods zegen tot het verrijken van 's lands financien vermeerderen, en

soortgelijke onheilen, waaraan hetzelfde bij elken strengen winter blootgesteld is, en waarvan wij, gedurende den tegenwoordigen tijd, de zoo geduchte ondervinding hebben, zoo veel menschelijke wijsheid en vermogens zulks toelaten, voortekomen; om alle die pogingen, met aflegging van eigenbelang, op alle mogelijke wijze te ondersteunen, en daartoe ieder, naar mate van de omstandigheden waarin hij zich bevindt, het zij door handen arbeid, het zij door bijdragen van pecunielen onderstand, in medetewerken.

Bijzonder zal het betamelijk en pligtschuldig zijn, om op dien dag ons gebed ten hemel optezenden voor onzen Koning, en den Almagtigen vruglijk te smeeken, om de verlenging van deszelfs dagen; dat de dierbaarste zegeningen mogen worden uitgestort en blijven berusten op zijn persoon en koninklijk Huis; dat Zijne gezondheid en krachten mogen gesterkt worden; dat Zijne regering voorspoedig zij, en de onvermoeide pogingen en zorgen, welke Hij voor 's lands welzijn en voor het belang van zijn volk, aanwendt, en waarvan Hij in deze omstandigheden wederom de doorslaandste bewijzen gegeven heeft, met de beste uitkomsten mogen worden bekroond; en Hij in de dankbaarheid, in de liefde, in het vertrouwen zijner onderdanen, en in derzelver eenstemmige en krachtdadige medewerking tot, en ondersteuning van alle zijne oogmerken en voornemens, die onder den Goddelijken zegen het land uit deszelfs benaauwdten toestand kunnen redden, en vooral in de goedkeuring van den Allerhoogsten, zijne belooning moge vinden.

Al het bovenstaande zal door de christelijke gemeenten, en derzelver leeraren, nader behooren te worden aangedrongen, op zoodanige wijze, als het euangelium aan de hand geeft, en alzoo de verhooring der gebeden en de vergeving onzer zonden afgesmeekt, op grond van, en om de verdiensten van onzen Heer en Zaligmaker, *Jesus Christus*. Alles tot grootmaking van Godes allerheiligsten naam en onzer aller zielen zaligheid.

De minister van den eeredienst,
J. H. M O L L E R U S.

Door Z. M. werd, op den 6den februario 1809, aan den minister van binnenlandsche zaken gezonden de navolgende kabinets-order:

Mijn heer *Twent*, de rampen van dit jaar zijn allergewigtigst: een groot gedeelte van het koninkrijk ligt nog bedolven onder het water; twee dijken alleen scheiden de departementen van Brabant, Utrecht, Amstelland en Maasland, van die nieuwe zee, en bijaldien het Panmerdensch kanaal niet door het ijs verstopt ware geweest, zouden de schade, welke het water op de Waal heeft veroorzaakt, op de Lek hebben plaats gehad, en men kan zich ter naauwernood voorstellen, welke allerdroevigste gevolgen zulks zoude gehad hebben. Na derhalve alle uwe zorgen te hebben besteed, om, zoo veel doenlijk, de personen te redden, en het verlies der genen, welke niet gered hebben kunnen worden, te hebben beklagd, dient gij bedacht te zijn op de middelen, om die genen te hulp te komen, die hunne bezittingen verloren hebben en die de bescherming van hun gevernement en de deelneming hunner medeburgers behoeven. De publieke schatkist komt hen reeds te hulp, maar kan zulks niet krachtdadig en volledig doen, vermits ik volstrekt geene verandering of afwijking kan maken van het voor dezen jaren in de financiën van het koninkrijk vastgestelde stelsel en voorschrift. Ik autoriseer u, mitsdien, tot het doen eener algemeene collecte en inschrijving, te bewerkstelligen op zoodanige wijze, als u de geschikste zal voorkomen, en ik gelast u, aan het bestuur van Amsterdam te schrijven, dat ik met de levendigste voldoening heb gezien, dat men te Amsterdam het aller eerst om die autorisatie aanzoek heeft gedaan, en die zelfs is vooruitgestreefd. Deze ramp is veel grooter dan die van Leyden! het getal harer slagtoffers zal mede veel grooter zijn; dezelve treft slechts, helaas! minder onverwacht. Het koninkrijk moet voor altoos beveiligd worden tegen soortgelijke catastrophen. Mijn pligt is het, tot dat einde, het beste middel op te sporen en te vinden; die, van deszelfs bewoners, zonder eenig onderscheid, daartoe met alle hunne vermogens medetewerken, wanneer wij hen, tot volvoering van dien pligt, in de gelegenheid zullen stellen. Dan wij kunnen tot het doel eener zoo groote en dringende onderneming niet geraken, dan met de bescherming der Voorzienigheid en de vereenigde medewerking van allen.

Wij bevelen u in Gods heilige hoede.

Utrecht, den 6den februario 1809.

(was geteekend) E. G. D E W Y K.

Ten gevolge der voorschreven kabinets-order is, door den minister van binnenlandsche zaken, onder anderen, verzonden de navolgende missive aan de landdrosten, om aan de ingezetenen gelegenheid te geven, hunne zoo alom bekende vrijwillige lust tot het verleenen van onderstand aan hunne mede-ingezetenen, bij de ontzaggelijke hen overkomen rampen, te kunnen uitoefenen. En ten einde aan dezen zoo loffelijken ijver en verlangen, door een meest gepast emplooi der vrijwillige liefdegaven, ten spoedigsten te voldoen, heeft Z. M. eene commissie van vijf personen bepaald, aan welke tot secretaris is toegevoegd de heer *R. Metelkerkamp*, chef van divisie bij het ministerie van binnenlandsche zaken, om, zonder eenig verwijl, tot voorsz. einde werkzaam te zijn:

De minister van binnenlandsche zaken aan den landdrost van...

HOOG EDELE GESTRENGE HEER!

Z. M. geveilig getroffen door de ontzettende rampen, door de plaatshebbende overstromingen in uitgestrekte districten van het

rijk veroorzaakt, waardoor vele duizenden zijner onderdanen zijn getroffen, verlangt, dat, zoo veel mogelijk, alles worde aangewend, om in dezen allerongelukkigsten toestand den noodlijdenden hulp te doen toekomen. Hoogstdezelve, overtuigd, dat de geheele natie niets meer verlangt, dan in de mogelijkheid te worden gesteld, om aan de edelste harer pligten te voldoen, wil, dat, ten spoedigsten, door het gansche rijk, eene inzameling van penningen zal worden gedaan, ten einde de ingezetenen, welke het geluk hebben gehad hare bezittingen te mogen behouden, en niet in het lot hunner beklagenswaardige landgenooten te deelen, de gelegenheid te geven, om, door hunne edelmoedige liefdegaven, iets van het hunne, het geen zij door de Goddelijke goedheid hebben mogen behouden, toetebrenge, om het ongeluk, waarin hunne natuur- en landgenooten gedompeld zijn, te lecnigen.

Het is ten gevolge van een door Z. M. onzen Koning aan mij gegeven last, dat ik u, mijn heer de landdrost, met toezending van een genoegzaam aantal exemplaren dezer, bij deze aanschrijving en uitnodiging, om, met den meest mogelijken spoed, tot het weldadig en edelmoedig oogmerk van Z. M. medetewerken, en ten dien einde de noodige orders te stellen, dat, dadelijk na den ontvangst van uwe dispositie, en na dat eene gepaste adhortatoire aankondiging door de plaatselijke besturen zal zijn gedaan, in alle de gemeenten van uw departement, zonder onderscheid, een inschrijvings-register ten voorsz. einde geopend worde, en dat voorsz. eene gesloten kist in elke gemeente worde geplaatst, voor die genen, welke verkiezen mogten hunne giften, zonder het montant daarvan in het inschrijvings-register te vermelden, op die wijze aantebieden.

Dat vervolgens, na dat deze registers ter inschrijving vier dagen hebben open gelegen, en de voorgemelde kisten, ten zelfden einde, zijn geplaatst geweest, het een en ander worde gesloten en dadelijk daarop, door het plaatselijk bestuur (in die plaatsen waar zulks noodig mogt worden bevonden, geadsisteerd door de notabelste ingezetenen), aan de huizen, met eene opene schaal, op eene plegtige wijze, worde rondgegaan, ten einde de milde giften in te zamelen van hen, die niet op de hier voorgemelde wijze mogten verkozen hebben hunne weldadigheid te betoonen, of nog mogten geneigd zijn iets meerder tot onderstand der ongelukkigen bij te dragen.

Het zal onnoodig zijn, mijn heer de landdrost, ter opwekking van uwen ijver, tot bevordering van dit Z. M.'s oogmerk, een tafereel optehangen van de rampen, welke ons vaderland wederom op nieuw hebben getroffen. Het moet ons allen tot een waar genoeg verstreken, wanneer wij alles doen, wat tot vermindering der rampen kan dienen; ook zoude ik mij niet in staat bevinden, dit tafereel in alle deszelfs verschrikkelikheden te schilderen.

En ik houde mij overtuigd, dat door u geene middelen zullen gespaard worden, om de voormelde inzameling, voor zoo veel uw departement betreft, te doen beantwoorden aan de altoos geroemde edelmoedigheid der hollandsche natie, en aan de oogmerken van den Koning.

Eindelijk, zal het noodzakelijk zijn, dat door u, mijn heer de landdrost, aan alle de plaatselijke besturen in uw departement verder worde aangeschreven, dat, dadelijk en zonder eenig uitstel, na den afloop der inschrijving en collecten, van het montant der ingeschreven en ontvangen penningen, door dezelve besturen, regtstreeks aan mijn ministerie, eene accurate opgave moet worden gedaan, en dat, alle de ontvangen penningen door dezelve gemeente-besturen, mede met den meesten spoed, aan u moeten worden ingezonden, ten einde bij het landdrost-ambt te worden bewaard, tot dat daarover nader zal zijn gedisponeerd.

Utrecht, De minister voornemens,
den 6den februario 1809. A. P. T W E N T.

De ontzettende storm in den nacht tusschen den 30sten en 31sten januarij 1809, welke in kracht te vergelijken is geweest met die van den 9den november 1800, heeft, hoezeer aan vele dijken van het departement Zeeland vele schade aan rijstvelden en aardwerken toegebracht hebbende, evenwel eene buitengewoon groote schade veroorzaakt; en het is aan de weldadige zorg van den Koning, op wiens last de zeedijken in het voormelde departement, in het voortleden jaar, zijn verhoogd en verzwaaard geworden, toetschrijven, dat niet, even als door den stormvloed van den 16den januarij van dat jaar, vele polders zijn gesloofd; want, niet tegenstaande de verhoogingen, en de schoonheid van de vloed vrij stroomde, was dan de laatste gemelde, en zelfs minder dan die van den 7den december 1808, was de hoop der zee en het opbruisen van dezelve zoo geweldig, dat de golven op onderscheiden plaatsen over de verhoogde dijken geslagen werden.

De nieuwe dijk van den polder Kruiningen heeft zich bijzonder wel gehouden, en de schade aan denzelfden zijn, naar de omstandigheden, niet groot. Bij deze gelegenheid is derhalve op nieuw de nuttigheid en de noodzakelijkheid bewezen, dat de zeedijken, welke de ringen der onderscheiden eilanden in het departement Zeeland uitmaken, tot eene genoegzame hoogte en zwaarte gebragt en bij voortdurend onderhouden worden.

UTRECHT den 10 Februarij.

Te Schoonhoven is het getal der ongelukkigen uit de Alblasserwaard, welke men in barakken geplaatst en verzorgd heeft, met nog 55 personen vermeerderd, en men wendt alles aan, om derzelver lot te verzachten. Verscheiden eigenaars, en wel ten getale van 43, zijn niet hun vee naar het land gegaan, alwaar zij zich zelve onderhouden en een wakend oog op hun vee houden.

Te Nieuwpoort was men aankondend werkzaam, met men-

sch en vee, uit den overstromden waard, naar die plaats en elders te transporteren, hetwelk semijds uit hoofde van dit ongunstige weder, niet heeft kunnen geschieden; zonder daar te loopen van schuiten en menschen te verliezen; dikwils er geene mogelijkheid geweest, om de waggelende woningen te naderen.

Op den gden februarij was het niet mogelijk bij de huizen te komen; terwijl vee, die te voren hadden beweijerd uit hunne woningen te gaan, nu, bij het invallen der muren, om hulp riepen. Met moeite zijn, met een klein schuitje, drie vrouwen, met drie verschillende, reeds waggelende, huizen gehaald; terwijl tavenslast, was gegeven aan de vaartuigen; zich bij de huizen, die dreigden instorten, te blijven ophouden, ten einde, in zoodanig een geval, de menschen te kunnen redden.

Ongetakken zijn er nog niet voorgevallen, dan alleen, dat een der gecompliceerde vaartuigen is ongeslagen; zijnde de schipper en een jongen echter gered geworden, na zich den tijd van twee uren aan de takken der boomen te hebben vastgehouden. Op dien dag, was het zeer moeyelijk, daar alle de tuwen en zeilen bevroren waren, met de vaartuigen te manoeuvreren; men heeft zulks echter uit Nieuwpoort gedaan. Van Rotterdam waren 23 groote kagen; alsmede 20 sjouwers van de koninklijke overf, benevens een onder-officier en 12 matrozen van 's Konings brik de Haan, aangekomen. Van Gouda zijn 10 welbemande vaartuigen afgezonden; alle deze vaartuigen zijn hoogst noodig tot redding van menschen en vee. De communicatie tusschen Schoonhoven en Gorinchem is geregeld.

Te Meerkerk waren nog eenige menschen en beesten van Leersbroek overgebracht, en naar Aneide en Vianen xervoerd. Het water op de Lek blijft steeds vallende.

Men wendt overal alle mogelijke moeite aan, om de lijdende te persuaderen, van hunne woningen, welke dreigen instorten, te verlaten; daar het verblijf in deselve voor hen zoo het doodelijk kan worden, dan somtijds kan men hen hiertoe volstrekt niet overhalen.

De alom bekende en met regt geroemde weldadigheid der hollandsche natie, begint zich ook op van vele zijden, in milde giften, te openbaren. Als een uitnemend voorbeeld hiervan, hetwelk verdient vermeld, en alom bekend te worden, en waardoor de gevers zich bij hunne lijdende natuurgenoeten en bij alle menschenvrienden hoogst verdienstelijk hebben gemaakt; is de milde gifte van 300 stuks deken, welke door eenige inwoneren van Leyden zijn opgekocht, en van daar aan den minister van binnenlandse zaken daadlijk zijn afgezonden; en reeds ontvangen. Zijnde dan, ook daadlijk, op last van Z. M., welke dit blijkt van edelmoedige mitdadigheid van hoogen aangezaand is geweest, de noodige orders gesteld, dat hiervan, zonder eenige verhoor, tot het ingeste nut der ongelukkigen in de onderscheide districten, in de verschillende departementen, het beste gebruik worde gemaakt.

Hoezeer de ware menschevriend geene belooning zoekt in openbaren lof, zoo belge het echter, de kiesheid der weldadige gevers niet, dat hunner edelmoedigheid, de welverdende hulpe worde toegebracht!

Ook de gecommiteerden, over de stads, arm-fabriek te Haarlem hebben zich zeer lofelijk onderscheiden, door het aanbod van circa 300 stukken linnen, op dezelfde fabriek voorhanden, tegen een zeer matigen en lagen prijs; terwijl zij, 300 eenges, hunner weldadige statenoeten, reeds waren in staat gesteld, om 10 stukken linnen ten gescheide aanbieden.

Het menschevriend van den Koning, welke niet heeft nagelaten zijn bijzonder genegen naar over te openbaren, weet zoodanige bewijzen van oprechte weldadigheid op derzelver regten prijs te schatten.

Mogten zulke voorbeelden ten prikkel strekken voor de natie, om dergelike volijverig natevolgen! De verbazende verwoestingen, welke de geweldige overstromingen hebben aangerigt, worden van dag tot dag meer bekend, en beklemmen het hart van den gevoelige menschevriend, en moeten hetzelfde opwekken, om hulp en bijstand, daar waar het noodig is, aanbieden.

In het dorp Herveld alleen zijn zes en twintig menschen in den vloed ongekomen; dertig huizen geheel weggespoeld, en maar vier onbeschadigd gebleven. In andere plaatsen vindt men gech minder ijsselijke tongelen, van verwoesting; terwijl gebrek en elende zich weldra overal zullen doen gevoelen. In vele plaatsen, waar menschen en vee buiten gevaar zijn, is men bezig, de in den vloed rondom drijvende goederen der ongelukkige inwoneren optevisschen.

F R A N K R Y K.

BARONNE den 2 Februarij.

Een brief, geschreven uit het kamp voor Saragossa, behelst de volgende berichten:

Het corps, hetwelk door den maarschalk Moncey wordt gekommandeerd, heeft de vesting berend en geschloekerd. Zoodra de artillerie zal vereenigd zijn, zal de belegering volgens de regels beginnen; de stad, kan onmogelijk langen tegenstand bieden. De hertog van Abrantes (Junot) is sinds twee dagen alhier aangekomen en vervangt den hertog van Angliano (Moncey). De divisie Gazan blijft alhier tot de aankomst van het corps van Saint-Oyr, hetwelk uit Catalonien komt, na Barcelona te hebben bevrijd, Roas en zonder twiifel, Baronne, te hebben genomen. De generaal Suchet zal deden met zijne divisie naar Catalayud vertrekken, waarvan hij de belegering zal vormert; hij zal de gemeenschap openhouden, door te steunen aan de divisie Desolles, en aan het corps van den Maarschalk Moncey.

Den 31sten december heeft het garnizoen van Saragossa een uittal gedaan; maar is, door de brigade van den generaal Girard, heftig teruggeslagen. Men gelooft niet, dat de belegering van Catalayud van langen duur zal zijn, en dat deze stad lange tijd tegenstand zal kunnen bieden aan de dappere divisie, die gelast is haar te bemagtigen. De partij der insurrectie verliest dagelijks veel van deszelfs magt en hoop, en het verslaan der Engelschen brengt dagelijks verdoolde Spanjaarden tot de onderwerping terug.

(Gazette de France van den 8 febr.)

S P A N J E.

MADRID den 29 Januarij.

Z. M. heeft iederen dag de publieke etablissementen van de hoofdstad bezigtigd. Den 26sten heeft Hoogstdezelve zich naar het generaal-hospitaal begeven, hetwelk hij in een goeden staat heeft gevonden. Gaande door de zaal, waarin zich bij de slag van Ucles gekwetste officieren bevonden, werd de Koning met geestdrift toegejuicht; alle spoeden zich, om het eerste, den eed van getrouwheid aan Z. M. afteleggen; en van Hoogstdezelven vragende, in zijnen dienst te worden geplaatst; be-loofden zij, op het slagveld, hunne erkentenis, voor dat zij hier wel op hun ziekbed heeft willen bezoeken, te zullen doen zien. De Koning heeft aan den minister van oorlog, die hem vergezeld, gelast, om die officieren terstond te plaatsen.

Z. M. heeft don Patricio Bustos, administrateur van het gasthuis, een eerwaardigen grijsaard, die zijn geheelen leven aan de hulp der lijdende menscheit heeft toegewijd, benoemd tot zijn eersten almoesnier; Hoogstdezelve heeft een som van 30,000 realen ter dispositie van gemelden heer Bustos gesteld, ten einde aan de zieken en bedienden van het gasthuis te worden uitgedeeft, en heeft gelast, dat de koninklijke apothek alle de noodige droogeryen en medicamenten aan dit gasthuis zoude leveren.

Den 28sten heeft Z. M. zich naar den botanischen tuin begeven. Het volk was in menigte naar het prade gekomen, om de tegenwoordigheid van deszelfs vorst te genieten. De Koning, opgemerkt hebbende, dat de deuren der tuin gesloten waren, heeft die ten eersten doen openen; en het volk, hetwelk zich spoedig achter Z. M. begaf; betuigde zijne vreugde, door algemeene stoejuichingen.

De stad San-Yago, hoofdstad van het koninkrijk Galicien, heeft den 18den januarij den eed van getrouwheid aan den Koning gedaan.

(Journal de l'Empire van den 8 febr.)

Z. Kath. M. heeft den 24sten de volgende circulaire aan de aarts-bisschoppen en bisschoppen gezonden:

» Don Joseph Napoleon, door de genade Gods en de constitutie van den staat, Koning van Spanje en der Inden.

» In deze hoofdstad terugkeerende, is onze eerste zorg, zoo wel als onze plicht, geweest, ons nederzettingen aan de voeten van dien God, die over de troonen beschikt. Wij hebben Hem de hulde van ons geheel bestaan voor het heil der dappere natie, welke Hij aan onze zorge wel heeft gelieven toevertrouwen, aangeboden. Het is met dit oogmerk alleen, hetwelk zo over-eenkomstig is met onze geheime gedachten, dat wij aan Hem, onze nederige smeekingen hebben gerigt.

» Wat is een gering mensch, in tegenoverstelling der antebase bewolking der aarde? Wat is hij in de oogen van den Heuwig? Hij alleen kent en doordringt de gedachten der menscheit; en beschikt, volgens deselve, hunne verheffing. Hij, die oprechtelijk het welzijn van zijn eyenmensch zoekt, dient God, en zijne al-lermagtigste goedheid beschermt hem.

» Wij verlangen, dat gij, overeenkomstig deze schikkingen, de gebeden der geloovigen, die de Voorzienigheid nl. heeft toevertrouwd, bestiert. Dat wij dan allen, den levendigen God, smeeken, dat Hij op ons gelieve, te doen nederdalen Zijnen geest van vrede en van wijsheid; laten wij onze driften afzweeren, om ons slechts bezig te houden met de eenige gevoelens, die ons behooren te bezielen, en welke het algemeen belang des koninkrijks voorschryft. Dat de uitoefening der eere en stat, de ernstigheid en het geluk, de tweedragt, waar aan allen zijn overgegeven geweest, opvolgen. Laat ons allen Gods dankzeggen voor den woorspoed, welke Hij de wapenen van onzen doorluchtigen broeder en magtigen bondgenoot, den Keizer der Franschen, heeft gelieven te verleenen; als hebbende deze geen ander oogmerk gehad, dan dat, om, door zijne magt ons recht versterkende, aan Spanje eenen langdurigen vrede, die op hare onafhankelijkheid gegrond is, te bezorgen.

» De Fransche Teget zullen de spaansche provincien ontleiden, na mate de rust aldaar zal worden hersteld, en dat zij zich rondom den troon zullen vereenigen.

» Onze meening is, dat gij aan ieder van de priesters in uwe bisdommen, gelast, een plechtig Te Deum te zingen, den eersten zondag, na dat gij dezen brief zult hebben ontvangen.

» Sagenen, in ons paleis te Madrid, den 24sten januarij 1809.

(geteekend) IK DE KONING.

De minister secretaris van staat van Z. K. M.

(geteekend) MARIANO LOUIS D'UNOY.

(Moniteur van den 8 febr.)

S t r o t t e n den 31 Januarij.

De verschillende corpsen, zoo burgerlijke als militaire, van deze stad en de omliggende territorien hebben zich verzameld, om

